

Marie St. 12 C. Oslo. 25.11.50.

Marian Norder (119)
de bilag

Til redaktøren av 8 Mai.

Kristiansund N.

119

167

113537

Det har i grunden forundret mig litt at De i Deres blad hittil ikke har nevnt adskillige skadedyr innen hjemmefronten som har gjort sig skyldige i ganske overordentlig graverende forbrytelser mot menneskeheten, nemlig typer som min fhv. svoger, h.r. dommeren Ferdinand Schjolderup (med make Læken VOGT) samt De-No-Fa-direktøren Fredrik Blom (med make Letha VOGT) + den skabroese Vort-Jurist Erik Tutein Poulsen m. fl - ikke til slutt å forelesne Tønsbergs Hambros Blads PERVERSE stortingsprimadonna, Claudia Ambrosia OLSEN - av Høires fusketrøpps nåde.

Alle disse - samt deres diverse medforbrytere har forsøkt å LIKV DERE mig - fordi jeg VET for meget om deres forbrytelser.

De har forsøkt ALT. Marta Steinsvik sa til mig: "Du kjenner dem ikke!" - Jeg svarte at jeg kjenner disse samfundsbanditter adskillig bedre enn hun gjorde, men hun påstod at jeg ikke visste HVOR farlige de var: "De kan simpelthen FORGIFTE dig!" advarte han.

DET vilde de meget gjerne, men de begyner å få en ubehagelig anelse om at jeg ER "udødelig". - Dessuten er jeg tilfeldigvis en av Norges mest kjente og leste forfatterinner, dertil verdenskjent - hvilket ikke er en noen overdrivelse. - Min bok The Gentle Men - som jeg skrev på engelsk og som kom ut på The Obelisk Press i Paris i 1935 ER verdenskjent (på norsk VERDENS HERRER) og nu oversettes den til fransk (jeg har netton kjennemått det franske manuskriptet - en superb oversettelse) og til TYRKISK samt til italiensk, spansk og muligens portugisisk. Den burde også oversettes til tysk, for den vil elskes av tyskerne som jo har fått et ennu mer intimt kjendskap til perfide Albion enn de hadde fra før.

h. h. b. av dr. p. Steinsvik
svært om omhandlingen av
egen kjenner Steinsvik

B.

Men kjernen kjenner til noen som kan påta seg å være tellemann som jeg kan sette mig i forbindelse med vilde jeg være Dem fortvilet. Men det var først og fremst de to forbryttere Ferdinand Schjelderup og Fredrik Blom jeg skulde beskjeftige mig med idag: begge har altså vært mine svøgre idet jeg - ulykkeligvis har vært gift med Stener Heyerdahl VOGT i ca. atten år, de tretten som generalkonsul inne i Kairo. - Schjelderup og Blom er altså besvogret - og samme ulla, de mest rygesløse intrixanter og pengebugere samt vellevere som overhodet kan tenkes.

Det skader ikke 8 mai å vite noen detaljer om disse personer som så behendig har visst å mele sin egen kake så vel under som etter okkupasjonen i de forvirrede forhold som da opstod. Alle disse detaljer og mange mange fler er penslet ut i min bok Revolt i Ørkenen så det BLIR forteller senere full offentlighet og disse skabrose "samfundets støtter" FÅR det eftermele de fortjener. MEN det er aldeles ikke nok med EFTERMELE; det er her og nu snart som disse usle "gode nordmenn" skal få den pryl de så grundig fortjener. Hvis vi noensinde skal kunne opna å få et renselig samfund i Norge så må det ved Gud kvinner til før å LYSE OVER LAND. Før VI får i almindelighet lære å kjenne de intime detaljer ved personene som kaster det avslørende psykologiske lys over disses gehalt. Det er også dette som gjør at grev Hermann Keyserling i sin kritikk av The Gentle Men - Verdens Herrer - kaller den ikke alene et unikum - sondern ein Meisterwerk nettop p.g.a. dens "psykologiske Tiefe etc. etc. etc."

I ca. 1920 var jeg på landet hos min eldste svigerinne, fru Ballo - g.m. adv. Arne Magnus - av kolleger kallet VINGLEPOTTEN: Ballo lider, som alle Vogt'er, av en særdeles munndiarrhé: jeg elsker å gå tidlig til sengs og stå tidlig op og arbeide: HUN holdt mig våken natt efter natt ved å sitte på min sengekant og underholde mig med netton Ferdinand Schjelderups bedrifter! - Han hadde nemlig en gang

8 mai 25.11.50.

fridd til Benjamin Vogts eldste datter, Balla, og fått nei. Men denne tilgav ikke at streberen Ferdinand Schjelderup omgående fridd til hennes yngre søster, Leiken, og fikk JA, heller ikke at denne således blev RIK, mens Balla giftet sig med den fattige adv. Arne Magnus, hvorfor der ulmet meget nag mellem søstrene og svogrene under den sirupssøte overflate. JEG var nøytral og fikk derfor være gjenstand for uendelige utskyldelser, som jeg ikke kunde værge mig imot - faktisk av høflighet. Men det viser sig nu at fru Magnus sladresyke kommer vel tilpass, fordi de opplysninger jeg så motstrebende MÅTTE høre på er blitt såre verdifulle når det gjelder å analysere gehalten av disse personer hvis offer jeg blev - og det er alt sammen blitt litteratur - og litteraturen får alltid siste ordet

Av Balla Magnus' talestrøm om Ferdinand Schjelderup er der særlig én detalj som kaster lys over hans virke under og efter okkupasjonen; hun berettet at han er tindebestigningsfusker. - Som millio-
*ide: avkommet
skilf Schjelderup!!!*
nersønn måtte han jo ha noen hobbies som kunde tilfredsstille hans ubendige forfengeligheit og ambisjon, og han hadde rik anledning til å skaffe sig det dyreste utstyr og de mest pålidelige førere; hans umettelige erkjennighet drev ham til å bestige en spesiell fjelltopp i Nordland som ingen skulde ha besteget før. Da han nådde toppen viste det sig å være en varde der: en engelskmann hadde nådd toppen før ham! - Ferdinand Schjelderup rev ned denne varde og bygget sin egen, samt fremstod som førstebestiger av denne spesielt vanskelige fjelltopp, mottok hyldest etc.etc.etc.

Dette er hans svigerinne, fru Balla Magnus' beretning. Den gang kjedet den mig, for jeg var ikke interessert i Schjelderup, men den er verdifull NU når han skal kles like naken som Blix har gjort i sin tegning av John Bull i min bok KJÆRLIGHET - ÅND. Episoden er totalt avslørende for gehalten av de intriganter som har skaltet og valtet med Norges skjebne før, under og efter okkupasjonen. De har alle vært fuskere, og det er skandaløst at en notorisk fusker som Ferdinand Schjelderup skal ha sete i det som skulde være landets

høieste domstol. Hans make Leiken Vogt er av samme ulla, en ål, ergjorrig og totalt samvittighetsløs, men skinnhellig som F.S.- i.e. Fan sjøl.

Det er særdeles mange andre detaljer jeg kan komme frem for m.h.t. denne fuskende høiesterettsdommer, men det fører for langt i et brev og er allerede litteratur.

Fredrik Blom, min andre fhv. svoger - har siden 1917 forfulgt mig - Gud vet av hvilken grund, for det er ikke så mange ordene jeg har vekslet med ham. - Hans make - Letha VOGT - er av samme ulla som ham; ingen av stammen Benjamin VOGT har opfunnet kruttet, men det de ikke har fått av ånd og sannhet har de fått i kjeften - og desværre i pennen: de er like skrivesyke som de er sladdesyke - og det er nærmest et mirakel at jeg ikke blev DREPT av å høre på Stener Vogts evindelige munndiarrhé i de årene jeg var gift med ham. Nå, det står nærmere beskrevet i Verdens Herren. Or mer komme ... Det BURDE nemlig være straffbart å tyne livet av folk med slike løst prat...

Fredrik Blom var i den tid - rundt omkring 1917-1920 en betydelig rik direktør i Oversjøiske. Hvad jeg oplevet av overdådige orgier på hotel Carlton etc.etc. i London sammen med ham og direktør - generalkonsul Lorentzen i den tiden er syndig. Make til ødselhet som han og Letha utfoldet skal man lete lenge efter. Men så begikk da også Oversjøiske noen år efter en dundrende konkurs, som forvælmengder av fattige gamle menneskers ruin - særlig på sørlandet hadde mange enslige gamle satt sine penger inn på dette svindelføretagende, og blev satt på bar bakke. - Herr Blom med make manglet så visst intet; for dem var konkursen såre lukrativ.

Og noen tid efter var Fredrik Blom direktør i DE-NO-FA, og har sopt inn penger - noe som ikke hindret at de fikk en idiot til som på en eller annen måte tyter jo djevelskapen UT.

ALLE bandittnaturer får en momentan aversjon, grensende til avsyndig HAT for min person - selv om jeg er elskverdigheten selv

mot dem, idet jeg aldrig lærer å forstå at jeg har med Satans representanter å gjøre: det er på den måten jeg erhverver mig stoff til mine bøker, og det er den eneste legitime måten å FÅ stoff på, å OPLEVE menneskene selv og måtte betale med dyreste pris.

Fredrik Blom og hans make Letha Vogt satte ut den mest gemene sladderhistorie om mig i 1917-18-19-20.- Når DEN stammen - Benjamin Vogt- som fra før av er snakkesalig over enhver grense, FÅR en fjær å vifte med blir det nok ikke bare FEN høns men en hel hønsefarm.

Jeg var ung og jeg var alene. Dessuten var jeg totalt uskyldig. Historien av sladder er i og for sig så ubetydelig at den burde være latterlig hvis det ikke nettop ofte er sånne "små" tuer som kan velte store less. Det dreiet sig om noe så fjollet som at jeg ikke hadde HILST på en pike som nu var hushjelp hos Bloms - Anne Rasmussen - og som angivelig skulde ha gått i min klasse på Quam skole. - Jeg anførte at jeg aldeles ikke kjente jenta igjen: det var en seks syv år siden en liten bondejente med svarte fletter hadde gått EN TID i min klasse, men denne hadde vært i London i mellemtiden og var blitt såre snerten. DETTE la jeg merke til og beundret. - Jeg ANTE ikke at stammen Benjamin VOGT hadde fått en fjær å lage en hønsegård av, og at sladdereren gikk, men jeg mærket - underbevisst alle de onde øine, og at stammen arbeidet på å ødelegge mitt ekteskap og vår kjærlighet.- Da jeg endelig fikk provosert sladderhistorien FREM ved hjelp av et kraftbrev hvori jeg forlangte å få vite HVAD det var de sladret om, hadde min daværende "mann" Stener Vogt og jeg et møte med Fredrik Blom m/ make. Da jeg fremførte at jeg IKKE hadde gjenkjent denne jenta, og at jeg VAR meget nærsynt - jeg har vært så godt som BLIND i min barndom og tilbragt HVER dag hos øienlegen - oplyste Fredrik Blom mig om at jeg LØI.

Derefter brøt jeg med hele familien. - Stener Vogt var lojal for første og eneste gang i sitt liv: han uttalte - vel å merke EFTER at Blom med make var gått - at han burde ha kastet ham nedover trappene. For S.V. kjente jo godt til mine øines svake beskaffenhet. - Men

Stener Heyerdahl Vøgt er hverken noen helt eller sladderhans er en typisk Ola Nordmann, stor i ord og særdeles liten på jord. Derfor ~~er~~ hele stammen Benjamin VOGT altfor glad i penger til å være hederlig. - I et gjennom råttent samfund som dette poserer denne ufysiske fariseer og falskner og hustrumishandler som rett og slett en engel... Nå, bevisene foreligger, ti alle disse banditter graver sin egen grav - og nu ligger de snart i den.

Jente-historien til herr BLOM kan lyde ubetydelig, men Gud vet at når stammen Benjamin Vøgt får tak i en sladrebein så KAN de utnytte det; år efter år fikk jeg høre historien fra totalt fremmede mennesker, hvordan den var utbrodert til uigjenkjennelighet.

Før mig betydde det en tragedie, idet jeg da før alltid hadde en på den som var min mann og som jeg desværre dengang elsket. Og det ante mig at jeg ikke var ferdig med Fredrik Blom - ei heller Ferdinand Schjelderup (som selvfølgelig assisterte sin svoger). Men jeg komheldigvis til Egypten hvor Vøgt, opprettet kontor for Norsk Hydro, senere ^{blev} konsul og generalkonsul.

Jeg var meget glad for å slippe å være i et land der jeg allerede hadde lært at løgnen satt i hoisetet. Men HVER gang jeg var i Norge fikk jeg høre den Blomske sladderhistorie, alltid i mer og mer forvansket og skadeligere form. - Jeg laget revolt i den hellige stamp - og det hadde nu ikke skjedd før! - Men i Kairo kallte man mig dynamitt under arken, og Gud vet at det var på tide at denne stamme blev ^{societeten} besøkt av "Guds svøpe" som man også kallte mig i Kairo.

Jeg hadde sagt til Stener Vøgt at jeg IKKE hadde giftet mig med hans familie, og at jeg intet kunde ha å gjøre med denslags individer. - Men selvfølgelig stillet jeg ham fritt, og sladrepakket lot mig være ifred siden jeg nu blev en så overveldende success i Kairo, og en sjelden reklame for Norge.

Men, stammen hadde nok ikke glemt sitt fordekke HAT til sannsynligheten, og da krigen kom så både Ferdinand Schjelderup og Fredrik Blom med maker + alle de andre medlemmene sin chance til å ta del i

*h hadde jo sagt den g skrevet adskillige
samheller om brylluppet Benjamin Vogt g hans ankomst
juristiske drøveler i anmes lopp. lopa i mine boker.*

mig - sannsifersken.- I Kairo kalte man mig også Kairo Kassandra...

Ja, societeten der fikk lære at jeg VAR det, idet jeg da jeg forlot
ørkenlandet som avskjedshilsen sendte ut min bok The Gentle Men -
som, efter hvad en gammel engelsk venn skrev, "all Cairo are in con-
vulsions over your book"... Og de er det fremdeles... - 335 -

I mellemtiden var altså jeg dratt til Norge med mine sønner og vi
kjøpte Alexandria Thaulows gamle hus, Munkebakken på Abbedien. inn
rettet oss et deilig hjem der, og vi tre hadde det vidunderlig.- Men
sønnene Ketil og Tam, vilde nokså nødt på til gamle Benjamin Vogts,
for de syntes det var så kjedelig. - Jeg så at det MÅTTE de gjøre:
Vi tre hadde det så godt så vi hadde råd til å være elskverdige mot
gamle mennesker, OG disse var de to eneste sønnesønner. De var mine
riddere og snille og føiet mig, gikk og blev degget for av familien.

Så begav det sig Gud skje lov at generalkonsul Stener Vogt i fylla
på en av sine utallige natterangler i Kairo, bedrev et barn med en
av de allestedanerværende svenske sjukvymnastene, som fortrinsvis
legger sig i norske generalkonsulgutters seng og således tvinger dem
til ekteskap. Den forrige norske generalkonsul i Egvoten - Tycho
Jaeger-hadde fått samme skjebne, og HANS sjukvymnast het Karin øku-
rat som Stener Vogts sjukvymnast og nuværende generalkonsulinne -
norsk? - i Egypten.- Han skrev et desperat fortvilet brev til mig og
tilstod hvad som var hendt: det var mig han elsket, men dette var
skjedd, og "liten Carin (Högberg) "xxxxx er ganske pen, ligner litt
på dig, men ikke avunderlig klok".... skrev han - og han var i helvede...

Nå, jeg telegraferte at jeg sympatiserte med dem begge og jeg skrev
at han nu burde skille sig og gifte sig med henne: han visste at jeg
ikke elsket ham mer, og det vilde bli det beste for alle parter.

Vogt kom til Norge juni-37: ved hjelp av sin fuserjurist Erik
T. Poulsson (som dengang arbeidet sammen med Benjamin Vogt) arrange-
te han skilsmisse på DAGEN, og giftet sig i august med svenskan!

Fløtt levert: Jeg hadde ingen advokat, idet jeg var så altfor glad
for å få dette ekteskap - som var blitt uværdig - øpløst, og få

... beholde hjemmet og sønnene. Jeg gjorde overhodet ingen innvendinger mot noe, skrev under på hva som helst, kun for å bli ferdig med stemmen Benjamin Vogt.

Det var dommer Wiers-Jensen i Aker sorenskriverembede som var mester for denne rekord-hurtige og bekvemme skilsmisse. Han hører rettelig hjemme på Chat Noir.

Denne skilsmisse-farce er av interesse for så vidt som den viser hvorledes tyver som Stener Vogt, Erik T. Poulssen og Wiers Jenssen jonglerer med det såkalte rettsvesen, når det gjelder en som kan betale - en av deres egen art... Hvis det var JEG som hadde fått et barn i fylla, tror jeg ikke at det var lykkedes MIG å få skilsmisse på dagen. Så - som vi alle NU vet - eksisterer der ingen likhet for loven i dette land.

Generalkonsul Vogt - som er til bunds bertskjemt av medgang fordi han var sin pappas sønn - SKRØT til mig av at han hadde forfalsket generalkonsulatprotokollen og således at barnet, som da allerede for lengst var født - fremstår som ett år yngre enn det er.

Det er INTET stammen Benjamin Vogt skyr når det gjelder dem selv.

Nå, jeg svarte ham på dette: "Att du gider..." Å gjøre sig til falskner for facadens skyld... Men ham om det. JEG kjente jo typen og visste hvor bund uærlig og samvittighetsløs han kunde være - under en overflate som ikke KAN være mer skinnhellig, og som duperer så å si ALLE - hvilket han OGSÅ skryter av - til mig. Det er en vemmelse å bivåne for et menneske som streber efter sannhet og rett.

Derfor priste jeg også min lykke over å være kvitt ham. Jeg utstyrtte til og med bruden hans, gav henne mine egen garderobekuffert, skrev op - på hans anmodning - hva hun behøvet av klar for å representere i Kairo, gav henne mine spesielle adresser i Paris og London etc etc.etc. - alt i glede over å bli FRI.

Og Vogt spurte: "Er alle kvinner sånn som du?" o.s.v. Og han fortalte at familien var imponert over hvor fin jeg hadde vært o.s.v. Nå, den storartede skilsmissekontrakt som Stener Vogt og Erik T.

18. Mai 25.11.50.

Poulsson kokte sammen blev viden berømt og jeg regnet for en heldig
 gris. Dog, denne kontrakt overholdt S.V. kun i litt over tre år. Så
 den har det vært en smalhans som bragte tragedie i sitt kjøl vann. De
 penger ikke kunde nå oss fra Egypten under krigen mottok vi kun kr.
 400.- pr. mnd. gjennom en fru *Radech* (navnet undslipper mig i
 øiblikket men det kommer) hvis søster var gift med den svenske
 - *Danielsen* - minister i Kairo. Jeg satt med et stort hus og to sønner, så det var
 selvsagt ikke mulig å eksistere på kr. 400.- i de vanskelige tider.
 Jeg solgte og solgte av mine dyrebare skatter som jeg hadde samlet i
 Kairo. Jeg må jo her hoppe over så megen stoff som allerede er blitt
 litteratur. Men den rike familie så nu sitt snitt til å dyrke sønnene
 som tydde mer og mer til dem eftersom det blev vanskeligere og umulig-
 gere for mig å holde stillingen. - De stenrike svøgre Ferdinand
 Schjelderup og Fredrik Blom bodde ikke mange minutter fra oss, like-
 ledes guttenes farfar. Ikke én av dem rørte en finger for å bistå oss.
 Meningen var at jeg skulde sultes ut; det var vel også min skyld
 at Stener Vogt hadde måttet gjøre svenske av sig, gifte sig med den
 svenske sjukgymnasten! *(Hvad det var)* DET var virkelig en rettfærdig nemesis for den
 gamle narr, Benjamin VOGT, som hadde fått døle ganske meget dengang
 han var minister i Stockholm fra 1905 og utover.

Jeg visste at stillingen ikke kunde holdes, blev sykere og sykere
 - men jeg FIKK ut min store bok Ibsenkvinnen, ved å selge alle mine
 smykker til Tøstrup. (Den blev imidlertid beslaglagt tre måneder efter
 og valset op til papir formodentlig.- Ingen erstatning...)

Jeg blev seende ut omtrent som generalkonsul Hilditsch. Ganske
 især da Ferdinand Schjelderup og Fredrik Blom forledet sønnene, som
 hadde vært riddere men nu blev til nidinger - til å forlate mig. De
 var sikre på at nu klarte ikke jeg stillingen lenger og de kunde få
 mig likvidert. Sønnene er arvelig belastet; Stener Vogts eldste bror
 - Nils - opførte sig likedan mot SIN mor, noe hun led grenseløst un-
 der. - Til mig kom min yngste *Tam* pøde og hante: "VI skal få dig anbragt
 på Gaustad, vi!" - Man kan få nervøst sammenbrudd for mindre.

sk Okkupasjonshistorie, 2014

Familien - stammen - fikk sitt ønske prompte oppfylt: jeg datt sammen med et brak. Vedlagte fotografi viser at jeg var drevet nok så nær generalkonsul Hilditsch tilstand. Dette blev tatt like før sammenbruddet til det passerkort man da måtte ha.

Jeg blev kjørt på Gaustad - der hver stammen mente jeg hørte hjemme og skulde ende mine dage. Jeg var bevisstløs i ca. tolv døgn men da jeg VÅKNET i denne konsentrasjonsleir blev jeg MEGET våker.

En SÅdan mishandling av værgeløse hadde jeg aldrig trodd mulig. Alt dette står å lese i min bok "Jeg går igjen - " som kommer.... DET er i et hvert fall sikkert. MIG nytter det IKKE å stanse, og stammen har fått en uhvælgelig anelse om det.

Jeg reddet mitt liv fra Gaustad herrer, som ikke generte sig for korporlig MISHANDLING (jeg har mærker den ^{8 år efter} dag idag efter den) - ordre som de hadde fra stammen om å GJØRE mig sinnsyk.

DET lykkedes ikke - trots de mest ihærdige bestrebelser. Jeg katalogiserte nemlig hele biblioteket - 3000 bind - en katalog som nu er trykket - og som UB. har fått et eksemplar av. At overlege Ødegård og Jon Leikvam avla falsk ed på at jeg er sinnsyk forbauser ingen som kjenner disse to eksperter. At de senere har fått lov til å omgjøre sin skråsikre erklæring er bevis nok. - Efter 120 dage blev jeg formelig kastet ut av sjølvste Gaustad, idet jeg SÅ og HØRTE alt for meget, OG tok mig meget av de mishandlede, sultende og forsømte fanger.

Da jeg efter svv måneder på Gaustad mishandlingen på Gaustad nåtalte ~~skkkk~~ undsa ikke Ørnulf Ødegård sig for å angi mig til NS politiet i Halden med trussel om innesperring i lukket anstalt hvis jeg våget å skrive mer o.s.v.

— Jeg var hjemløs og flakket om, jaget av - diverse svin - hvilket er blitt litteratur som beretter om hvad folk tillot sig under dekke av "patriotisme". - Jeg kom til Tønsberg og faldt blant røverne i hjemmegangsterfrontens høiborg - Tønsbergs Håmbros Blad, nærmere bestemt Claudia Olsen. & co. Gudelig, forMANN i K.F.U.K. samt ikke å forglemme den kirkens ufysiske streber - "biskoppen" eller pakken som han kalles, pastoren Johannes Knutzen, bror av DO SAM...

8 mai. 25.11.50.

Jeg gjorde der også bekjendteskap med en annen kristelig frøken - Margrete Parm, som kom og holdt noen særdeles flytende bibelgjennemgælder i K.F.U.K. - Efterpå blev jeg inviteret hjem til ho Claudia - som dengang var kasserer i T.B. - STOR var min forbauselse efter alle Fader Vår'ene i K.F.U.K. nd å se ho Claudia slenge whiskyflasken på bordet, hvorefter vi kveget oss.... Men jeg hadde faktisk aldrig drømt om noe sånt.... Og for mig med mine kontinentale vaner var det jo særdeles behagelig, men det var jo også litt komisk med de to gudelige frøknene... Å, herom kan det skrives mange lystige detaljer - som jeg forøvrig alle har brukt og som kommer til å stå som et monument over disse siste dagesheldige...

--- Jeg er nødsaget til å hoppe over Claudia Olsens bedrifter dennegang: jeg ante ikke at hun var nervers, som så mange der driver med speiderbevegelsen og K.F.U.K. o.s.v. - Da jeg til bunds hadde gjennemskuet henne MANGE år efter - sa jeg: "Vig fra mig, Satan". Og så blev hevnen søt for den kristelige som nu var blitt Høires fusketropps egen representant på det som skulde være Norges stortings - mens som ER et mystisk offentlig hus.

Jeg hadde tjent mig op kr. 24.000.- på Tønsbergstiden, og T.B. hadde tjent ypperlig på å trykke op igjen min bok Mens Sfinxen Våkner.-

Det var da den kristelige primadonna stemte FOR dødsstraffen at jeg opsa henne huldskap og troskap. Så mobiliserte hun og T.B. juristene Odd & Johan Nerdrum - banditter - til å få mig ruinert.

DET lykkedes over enhver grense. Og så trodde de at jeg var ferdig! Disse undermalere aner jo ikke at jeg er et geni - siden jeg nu må si det selv. Hadde jeg ikke det vært hadde jeg vært drept for lenge siden.

Jeg må gjøre dette kort. Det er snart morgen, og jeg har mengder av andre saker å skrive, OG det er jo dennegang særlig Ferdinand Schjelderup og Fredrik BLOM jeg skal beskjeftige mig med.-

Olsen. Nerdruknene og T.B. gangsterne anså at NT ville bli ikke
 orke mer, og få et nytt nervøst sammenbrudd slik at jeg for GODT
 ALLTID vilde være uskadeliggjort bak sinnssykeasylets murer. DET
 kan de jo kunsten å likvidere ubekvemme sannhetsalgene.

DET lykkedes heller ikke. Marta Steinsvik fortalte meg om hvor-
 dann O.N. har til spesialitet å ruinere enslige kvinner og få dem
 anbragt på sinnssykeasyl. Claudia Olsen er kommet sig op på den
 politiske himmel ved hjelp av denne sin intime beskytter som også er
 formann i T.B. representantskapet. - Philip Rønneberg skrev et tru-
 selsbrev til mig til Stockholm i-47 - om at hvis jeg våget å skrive
 noen fler artikler om sannheten så skulde HAN (sic) sørge for at jeg
 blev øieblikkelig arrestert!

Jeg svarte omgående at han vist ikke var opmerksom på at hjemme-
 gangsterfrontens dage var forbi...

Men se, det VAR de ikke!

Hun ~~men~~ trots alle attentater går jeg nu omkring, restituert, OG som
 deres onde samvittighet - for jeg KAN nemlig vekke døde, og disse
 samvittigheter skal jeg nok forstå å vekke - ellers dør de.

Ho Claudia skjelver i buksene. Hun har bl.a. utspredt det rykte
 at JEG lider av syfilis. DET er straffbart, som så mange av denne
 profitors handlinger, MED Fader Vår på leben. Høirepartiet er kom-
 promittert - hjelpebeløst, selv om T.B. aldrig så meget NU stiller en
 skinnhellig an - med den ufysiske værhane Lorentz VOGT i spissen.
 TRO DEM ALDRIG!

Så kommer vi atter til Schjelderup og BLOM. - Til den siste har
 jeg overhodet aldrig skrevet. På tredve år har jeg intet skrevet
 til Letha Blom, men da jeg er nødsaget til å eksistere på det tann-
 legen kaller eksistensminimum fordi Stener Vogt behager å ignorere
 den skilsmissekontrakt som blev satt op, har jeg selvfølgelig ett
 og annet å skulde ha sagt denne stamme med tilliggende juridiske
 herligheter som E.T. Poulsson, Ferdinand Schjelderup og Fredrik
 BLOM - ganske især siden de har ØDELAGT mine sønner. - som jo er
 arvelig belastet, altfor glad i penger og feige som Vogter...

Letha Blom besørget ^{nylign} at Stener Vogt ytterligere knapper av på nådsenspengene slik at det nu er UNDER eksistensminimum. Fredrik Blom er jo ikke akkurat skvetten av sig når det gjelder å likvidere, og det er stammen en torn i øiet å se mig frank og fri og kersk, alltid DEN SAMME.

Denne plebeistamme som anså mig som en quantité négligeable fordi jeg - stakkels mig - kun var født Knudsen - et graverende uheld for den finsyke sladrestamme. - S.Vogt hadde imidlertid undersøkt hos min mor før vi giftet oss, og fått onlyst at min far var naturlig sønn av kammerherre Løvenskiold på Fossum. HUN nedstammer i like linje fra Tordenskiold - så intet under at man i Kairo kallte mig Dynamitt under arken!!!

Stammen akter altså å sulte mig ut: Vogt har truet med ytterligere økonomiske sanksjoner om jeg ikke slutter å skrive: Han er nervøs nu fordi "Verdens Herrer" kommer ut både på fransk og tyrkisk, OG fordi han skjønner at HELE sannheten om hans uhederlige adfærd kommer for en dag. - Han VET også at jeg er medtatt efter det martyrium det var å være gift med denne hustrumishandler og alle de efterfølgende attentater, at jeg er 53 år og vanskelig kan finne noe ^{betalt} arbeide. Jeg har i ni år nu eksistert på et minimum, med en kort periode i 46, før Claudia Olsen fikk ruinert mig. At det er meningsløst er én ting, men det er også forbrytersk, likeosm kontrakten er svindel m.m.m.m.

Hyenene og profitørene Ferdinand Schjelderup og Fredrik Blom legger nu op onde råd sammen med Erik T. Poulsson om hvordan de best skal få likvidert mig. I all sin lurhet er de for dumme til å begripe at jeg har åndelige krefter som de aldrig vil kunne beseire, selv i et så gjennom råttent samfund som dette. - Jeg har innberettet Stener Vogts ulovlige omgang med skismissekontrakten til UD. - Han regner med at jeg ikke eier midlerne til å søke jurist, OG han kjenner jo til bunds juristenes uhederlighet i dette land, så HAN ^{alle banditter} anser sig trygg. - Men min penn er jo hans svøpe, og resten av

stammens også. De regner med at hvis de guller mig ut vil jeg ikke kunne klare å skrive. - Fint, ikke sant, men ikke annet enn hva man kan vente av sådanne jøder - der ødelegger hele nasjonen. Som De kanskje skjønner kjenner jeg særdeles nøie til den personlige gehalt hos disse individer som profiterte fordekt på situasjonen under krigen, og som siden "frigjøringen" har profitert åpenlyst og gasset sig med hevn og vold og ran - derved ØDELAGT uerstattelige verdier av såvel pekuniær som åndelig art.

Disse individer er hovmodige og forhardet - de har tapt sin sjel - og det nytter aldrig å MØTE dem. Her må det virkelig Herrens vrøede til, og de må under tukt. Norge er for fagert til at alle disse banditter skal få skjende det mer enn de allerede har gjort. Mer om disse svikere orker jeg ikke skrive idag.

MEN jeg vil spørre Dem: VIL De være av den godhet å trykke op igjen en del av de tre vedlagte brochyre? Allahs Trædgård, Segenstedts "Le Plaidoyer d'une Femme" og Keyserlings "Invektiven einer zu schamsüchtigen Liebenden". De er blitt klassiske alle tre, og jeg har såre bruk for dem idet jeg MÅ selge de bøker som det har lykkedes mig å få reddet ut av rovernes klør. Jeg kan ikke betale medpenger for trykket, men jeg kan sende Dem bøker for beløpet. Og disse blir jo meget sjeldne, da de ikke blir trykket op i dette landet med det første. Særlig grev Hermann Keyserlings kritikk er jo monumental, og BØR spres i Tyskland, ikke sant?

Hvis De IKKE skulde ønske eller ha anledning til å gjøre mig denne store tjeneste, ber jeg Dem være så vennlig å sende mig dem tilbake snarest, da jeg på en eller annen måte MÅ få dem trykket op igjen. --- Hvad jeg har skrevet til Dem her er i full åpenhet; har De bruk for noe av stoffet kan det uendelig utdypes. Jeg har ikke hverken lyst eller tid til å beskjeftige mig med annet enn sannheten. Så en kompliment til bladet: det gjør en god gjerning. Men der MÅ kvinner med - husk det er De snild.

Vennlig hilsen
Førfatterinnen Mirjam (Vøgt) NORDEN.
Mirjam Norden

P.S.

Det foregående er skrevet mellom kl.3. og otte imorges - etter at jeg hadde påbegynt brevet igår. Det er vanligvis min beste arbeidstid, og det er på den tid mine bøker er skrevet. I alle de år jeg var under generalkonsul Vogts mishandling blev jeg til gavn søvnløs, og det er ikke hans fortjeneste - ennsi hans stammes at han ikke har drept mig. Hans stadige omkvad var: "Jeg vet jeg dreper dig, men jeg kan ikke gjøre noe for det!"

Det er sånt som må bli straffbart, for det beløper sig i det lange løp til ganske enkelt MORD.

Stammen var svært mange om én, akkurat som Claudia Olsen og hennes hjemmegangsterfront var tallrike imot én.

OG det er denne lille enslige tue som skal velte disse store lessene.

Har jeg klart mig levende ut av så mange samvittighetsløse fienders klør så ER det fordi jeg har en stor øjerning å gjøre med mine bøker.

Selvfølgelig vil jeg med tiden tjene mange penger på dem, men "mens gresset gror der kua" og det er dette som ikke må skje.

Til stammens sorg var jeg aldrig N.S., så de kunde ikke riktig få likvidert mig på vanlig "renslig" måte. Bedre å sulte ut den Enslige, drive henne til desperasjon. Som før så nu!

Min tålmodighet er slutt. Pakket skal ikke alltid vinne. Jeg har faktisk ikke TID - ennsi lyst til å være deres martyr.

Jeg har et forslag til redaktøren av 8 Mai: Vil De trykke on igjen de artikler jeg skrev i Sverige som har vakt slik enorm opsikt, og forargelse og bestyrtelse i farissernes leir - hjemmegangsterfronten ute og her? - Det dreier sig om:

1. "Norsk Kvinne ser på Verdens Herrers humbug": Göteborgs Handels och Sjöfartstidning 8 mai 1945 - 3siden. Denne artikkel blev i den grad lest at avisen måtte trykke flere nye opplag.
2. "Tåler Ole Nordmann Sannheten" aug. -45 Den Svenske.
3. "Kvinneforfølgelsen i Norge" - Den Svenske. Man fortalte mig hos Marta Steinsvik at den artikkelen hadde utvirket at man LOT Maria Quisling i fred.
4. "'Nobels fredspris - cum grano salis" -Dagsposten 12.11.46.
5. "Fanden hytter sine - eller norsk humbug satt i offentlig

system" - tre veldige artikler i Arbetaren før november 1947

6. "Norge - kjempers fødeland" i Gtb. Stiftstidende 1.8.47.

7. "Mus Spixau Vakur" for høgt. av statspresident Michael Harrison.

Disse artikler burde utgis samlet. De har vært til megen vederkvege for mange forfulgte mennesker og jeg har fått megen individuell takk. MEN jeg har fått betale dem med dyreste pris fra de hevnjerrige nordmenn og de svenske svinske dumbømmer - som hopper med der de trivnaen blåser mest favorabelt. - Man må ALDRIG mer stole på svenske

Kjenner ikke 8 Mai til at våre søte brødre over there i 1942 utleverte en nordmann til tyskerne med det resultat at denne - under brennende krig-blev HALSHUGGET i Hamburg. *Svenskene har ikke noe å si til det.*

Overhodet studerte jeg svenskene mens jeg var der. - nok til å skrive en bok om Nordens Herrer, der svensken skal få den muling som Tordenskiold lovet ham. - Jeg blev anmodet om å holde et foredrag i tanteferien, Fredrika Bremerforbundet over denne, og jeg gjorde det, slik at alle tantene satt og hoppet på stolene. Det kunne også være med i denne svøvelsamling. Det het Herrarnas Paradis, og Vecko-journalen trykket en del av, men med Bonniersk sluket undertrykket de selvfølgelig de for svenskene mest graverende stedene. - Min forebestår jo nettop i at jeg kan revse på en spøkende måte. Derfor er det mange englendere som elsker f. eks. The Gentle Men. For der eksisterer jo undtagelser i alle land. - Jeg er ikke i tvil om at en sann essaysamling vilde lønne sig for 8 mai, og at vi begge vilde tjene på den. Alt hvad jeg skriver SLUKES av publikum. Men litteraturhjemme gangsterfronten har besluttet å sabotere mig p.g.a. min kritikk av nordmennenes gjerninger. - En så ansvarsløs politikk som de "norske" makthavere bedriver ER straffbar. En nøksagt som Halvard Lange skulle holdes i ørene og ALDRIG få lov til å jonglere med Norges suverenitet. Vi var - sa Mussolini "Englands skobussere"; nu er vi de for alvor "stormaktenes lille apekatt". Det er en SKAM at vi lar alt dette syke imot fedrelandet passere. Men - som kloakkene - avisene er alle kunn og står i voldsherrernes tjeneste har man intet forum - hvis ikke 8 mai slipper en til. - Jeg HAR utlandet, men det tar sin tid, og det er NU her må handles. - Føriseerne får lære at de har høvert for tidlig, de får også lære at Nemesis kommer uomgjengelig. - Hvis De IKKE kan trykke opigjen de vedlagte trykksaker så vær så snill og send dem tilbake til mig omgående..

Alltid: DEN SAMME.

Mirjam Nordén

NB.